

Redovisning av uppdrag att förbereda och genomföra insatser inom yrkesvux

Dnr U2008/8186/SV

(2 bilagor)

Sammanfattning

Skolverket har besökt kommuner och regioner och kan konstatera att det trots omfattande utveckling av yrkesvux återstår en del utvecklingsarbete. De flesta kommunerna har sedan tidigare en etablerad samverkan med annan/andra kommuner. De ansökningar som Skolverket mottog under hösten 2009 tyder på att denna samverkan utvecklats. Skolverket kan efter genomförda kommunbesök konstatera att en väl fungerande samverkan är en viktig framgångsfaktor för många kommuner. Likaså har samråd och samverkan med Arbetsförmedlingen i och med ansökningsprocessen till yrkesvux förbättrats. I en del kommuner har platserna inom yrkesvux bidragit till att nya och mer kostnadskrävande utbildningar än tidigare har kunnat erbjudas.

Satsningen på yrkesvux har medfört ett ökat behov av studie- och yrkesvägledning och dess roll har utvidgats till att också omfatta information om olika utbildningsvägar utanför den egna kommunen. Validering är fortfarande ett utvecklingsområde för ett stort antal kommuner.

Det som fortfarande anses vara ett stort utvecklingsområde är kommunernas uppföljning och utvärdering av genomförda insatser. Den uppföljning kommunerna ska genomföra i anslutning till yrkesvux är ännu inte tillfredsställande. I många kommuner eller kommuner i samverkan finns uppgifter på samtliga studerandes ålder, kön, födelseland, tidigare studier, sysselsättning innan studier samt vilken studiefinansiering som har varit aktuell under studietiden. Men nära hälften av kommunerna har uppenbara brister i sin uppföljning. Det föreligger ingen risk att verksamhet genomförd inom ramen för yrkesvux inte kommer att kunna följas upp, oavsett den bristfälliga redovisning kommunerna inlämnade i samband med

denna rapport. All verksamhet inom yrkesvux rapporteras av kommunerna till Statistiska Centralbyrån (SCB). Kommunernas nytta av ytterligare uppföljning och utvärdering av fler områden än de som rapporteras till SCB borde kunna ligga till grund för kommande verksamhetsplanering och dimensionering av den kommunala yrkesutbildningen.

Sammantaget bedömer Skolverket att det är viktigt för kommunerna att skapa goda rutiner kring uppföljning av kommunal vuxenutbildning. Andra utvecklingsområden för många kommuner är frågor som berör behörighet, urval, vägledning, validering, individuella studieplaner och dokumentation av genomförda studier.

1. Skolverkets arbete med uppdraget

1.1 Bakgrund

Regeringen aviserade i budgetpropositionen för 2009 en satsning på yrkesinriktad gymnasial vuxenutbildning (yrkesvux) med syfte att motverka brist på arbetskraft med yrkesutbildning och att nå personer i avsaknad av gymnasieutbildning eller med en gymnasial yrkesutbildning som behövde kompletteras.

Regeringen beslöt den 11 december 2008 (U2008/8186/SV) att ge Skolverket i uppdrag att förbereda informationsinsatser och handläggning av ansökningar från kommuner eller kommuner i samverkan som ville delta i satsningen på yrkesvux. Skolverket skulle även medverka till en anpassning av kurser i svenska i samband med yrkesutbildning för studerande som inte har svenska som modersmål. I uppdraget ingick även att genomföra uppföljnings- och utvärderingsinsatser samt att bedöma den fortsatta utvecklingen av satsningen. Av uppdraget framgick att Skolverket skulle lämna rapport den 1 oktober 2009 för verksamhet det första halvåret samt den 1 april 2010 för verksamhet under andra halvåret 2009.

1.2 Projektgrupp

Vuxenutbildningsenheten vid Skolverkets utbildningsavdelning ansvarar för genomförande och ledning av projektet. Statsbidragsenheten vid utvecklingsavdelningen ansvarar för administration och utbetalning av statsbidrag.

1.3 Åtgärder och insatser

Ansökan år 2009

I den rapport som lämnades till regeringen den 1 oktober 2009 redovisade Skolverket omfattningen och ansökningsomgången för det första verksamhetsåret. Under 2009 mottog Skolverket 170 ansökningar från enskilda kommuner, kommunalförbund eller kommuner i samverkan. Dessa ansökningar omfattade totalt 270 kommuner. Vid det första ansökningstillfället lämnade även ett antal regionförbund in ansökan. De ansökande regionförbunden har inte samma juridiska status som ett kommunalförbund där förbundsmedlemmarna (kommunerna) har överlåtit vården av den kommunala vuxenutbildningen till kommunalförbundet. Enligt gällande lagstiftning kan regionförbund inte tilldelas statsbidrag. Detta fick till följd att regi-

onförbunden via avtal med övriga medlemskommuner utsåg en kommun i regionen att ansvara för ansökan samt mottagande av statsbidrag.

Platserna fördelades efter medborgarantal i kommunen och arbetslöshet i förhållande till antalet medborgare. Hälften av kommunerna ansökte om fler platser än de genom denna fördelning kunde tilldelas. Samtidigt ansökte vissa kommuner om färre platser än vad kommunen kunde ha tilldelats, eftersom dessa kommuner inte bedömde det vara möjligt att genomföra utbildning i större omfattning under det första året.

I rapporten som lämnades den 1 oktober 2009 beskrev Skolverket att det efter en första fördelning, vid vilken beaktades andelen arbetslösa i förhållande till medborgarantalet, fanns ett antal platser som kunde ha tilldelats de 20 kommuner som valde att inte ansöka om statsbidrag detta år. Det gav utrymme att fördela ytterligare platser till kommuner som sökt i samverkan eftersom en sådan samverkan förväntades öka dessa kommuners möjlighet att erbjuda en större bredd av utbildningsinriktningar.

För att tilldelas statsbidrag om 50 000 kronor per plats krävdes att kommunen genomförde 800 verksamhetspoäng i karaktärsämnen inom bygg-, el-, energi-, fordons-, hantverks-, hotell och restaurang-, livsmedels-, naturbruks- eller industriområdet. När det gäller utbildning inom omvårdnads-, barn och fritids- eller handel och administrationsområdet skulle 1 100 verksamhetspoäng genomföras och för orienteringskurs 1 300 verksamhetspoäng.

Skolverkets bedömning

Inför den första ansökningsomgången informerades kommunerna om villkoren för statsbidrag och kunde därigenom bilda sig en uppfattning om vilka utbildningar som kunde vara efterfrågade. Samtidigt kan det inte uteslutas att vissa kommuners utbud trots yrkesvux är oförändrat. En jämförelse mellan ansökta platser 2009 och den ansökan som lämnades inför år 2010 pekar på att ett antal kommuner återigen söker inom samma utbildningsområde. Detta kan tolkas som att det i dessa kommuner finns ett mycket stort behov av t.ex. vård- och omsorgsutbildade och att vård- och omsorgsutbildning kanske är den enda utbildning som erbjuds. Skolverket kommer därför att följa upp utfallet av detta i förhållande till ansökan.

Möjligheten att utfärda föreskrifter aktualiserades med anledning av 2009 års ansökan. Innevarande års ansökningsomgång, som avser utbildning som ska genomföras under 2011, är reglerad i föreskrifter.

Skolverket konstaterar att det finns fortsatt anledning att kontinuerligt följa upp och stödja kommunerna, men att också se hur uppdraget genomförs.

Informationsspridning

Skolverket har kontinuerlig kontakt med de kommunala kontaktpersonerna i specifika frågor rörande yrkesvux. Samtliga kontaktpersoner för kommunerna, oavsett om ansökan har inlämnats av enskild kommun, kommuner i samverkan, kommunalförbund eller regionförbund, får kontinuerligt information via e-post.

För kommunernas ansvariga politiker, skolledare och kontaktpersoner för yrkesvux, anordnade Skolverket två konferenser under 2009 (en i februari samt en i oktober). Vid varje konferens deltog mellan 300 - 350 personer. Talare vid konferenserna var dåvarande statssekreteraren Amelie von Zweigbergk, representanter för Arbetsförmedlingen, Centrala studiestödsnämnden, Sveriges Kommuner och Landsting samt Skolverket. Vid konferensen i oktober medverkade även en företrädare för Statens skolinspektion som informerade om inspektionsmyndighetens arbete med kvalitetsuppföljning inom vuxenutbildning och rapporten Ingen aning utan uppföljning (Skolinspektionens dnr 2009:4).

Skolverket har besökt kommuner och regioner i syfte att träffa ansvariga tjänstemän, politiker, företrädare för Arbetsförmedlingen och lokalt näringsliv samt studeranderepresentanter. Vid dessa besök har kommunernas verksamhet diskuterats närmare för att så informativt som möjligt kunna spegla hur kommunerna arbetar med gymnasial yrkesutbildning för vuxna. Skolverkets projektgrupp för yrkesvux har även medverkat vid regionala och lokala konferenser som initierats av kommuner inom ramen för satsningen.

På Skolverkets webbplats finns för yrkesvux särskilt avsedda sidor som kontinuerligt uppdateras med information.

Ekonomisk uppföljning

Under 2009 utbetalade Skolverket 271 miljoner kronor i statsbidrag för yrkesvux vilket motsvarar drygt 5 400 platser om 50 000 kronor. Antalet platser inkluderar den extra tilldelningen med ungefär 330 platser som tillkom i och med tilläggsbudgeten för 2009. Kommunerna ombads under hösten 2009 att göra en ny bedömning av möjligheten att kunna genomföra fler platser än de tidigare tilldelats. För de kommuner som räknade med att antalet tilldelade platser inte skulle komma att användas fanns möjligheten att avstå från en del av de redan tilldelade platserna. De platser som tillkommit i tilläggsbudgeten och de platser som återlämnats fördelades sedan till kommuner som ansökt om fler platser än de tilldelats och som hade en högre arbetslöshet än genomsnittskommunen.

När slutredovisningen lämnades in av kommunerna i december 2009 visade det sig att endast ett fåtal kommuner inte använt alla tilldelade platser under året och att de återlämnade närmare 1,8 miljoner kronor. De skäl kommunerna redovisade för detta var i första hand att de studerande inte kommit att delta i utbildning i den omfattning som planerats eller att beräkningen av verksamhetspoäng varit felaktig.

Redovisning av tilldelade och återlämnade platser för år 2009 finns i bilaga 2.

2. Redovisning av verksamhet andra halvåret 2009

I följande del av rapporten ges en lägesbild av ett antal viktiga områden som Skolverket har kunnat ta del av vid uppföljning av kommunernas arbete inom yrkesvux. Underlaget utgörs framförallt av erfarenheter från kommuner i Västra Götalands län och Jönköpings län samt ett trettiotal kommuner från övriga delar av landet.

Skolverket kommer under 2010 besöka övriga kommuner/regioner för att få en heltäckande bild av arbetet med yrkesvux.

Skolverket har efter genomgång av olika underlag och utifrån den information som finns tillgänglig om kommunerna bedömt att ungefär hälften av kommunerna har en tydlig infrastruktur för vuxnas lärande, att utbildning inom yrkesämnen är efterfrågad och att det mesta genomförs enligt intentionerna med yrkesvux. Ungefär 30 procent av kommunerna har i samband med ansökan kring yrkesvux etablerat samverkan med andra kommuner, Arbetsförmedlingen och näringsliv. Dessa kommuner genomför i viss mån efterfrågade yrkeskurser, men inte sällan är det fråga om ett på förhand bestämt utbud. Resterande kommuner arbetar med yrkesvux utifrån befintliga kurser och några få övriga områden, men en hel del utvecklingsarbete återstår.

2.1 Samverkan

Samverkan med andra kommuner

Flertalet kommuner har sedan tidigare en etablerad samverkan med annan/andra kommuner. Att denna samverkan tycks ha ökat under senare delen av 2009 avspeglas i de ansökningar som lämnades in för yrkesvux 2010. En viktig faktor synes vara att kunna tillmötesgå och tillhandahålla fler utbildningsinsatser i samverkan med närliggande kommuner. Det kan också ha haft betydelse att samverkande kommuner fick ett ökat antal platser. Ett antal samverkande kommuner har även kommit överens om en gemensam administration där en kommun tar på sig huvudansvaret och övriga kommuner tillför medel för denna administration.

Samverkan mellan kommuner sker i större utsträckning än vad som framgår av ansökningarna. Som exempel kan nämnas ett samarbete mellan kommunerna Vänersborg, Trollhättan, Uddevalla, Lysekil, Sotenäs och Munkedal med vilka även Färgelanda och Orust kommuner har en viss samverkan. Det finns sedan tidigare i Skaraborgs län exempel på samarbete inom utbildningsområdet vilket inom yrkesvux har utvecklats ytterligare. I Jönköpings län finns samverkansområdet ”Höglandsvux”, där kommunerna Eksjö, Sävsjö, Vetlanda och Tranås ingår. Inom länet finns också en grupp bestående av kommunerna Gislaved, Gnosjö, Vaggeryd och Värnamo vilka har regelbundna möten och överenskommelser och som träffats sedan en längre tid tillbaka.

Den möjlighet kommunerna har, och även hade innan satsningen på yrkesvux, att samarbeta, samråda och samverka kring vuxenutbildning anses vara en viktig framgångsfaktor i de flesta kommunerna. Endast undantagsvis tycks samarbetet ha fungerat dåligt, vilket ofta tycks bero på att det inte funnits utarbetade riktlinjer och att ansvarsfrågan inte heller varit tydlig.

Samverkan med Arbetsförmedlingen och det lokala näringslivet

Skolverket beskrev i den redovisning som lämnades till regeringen den 1 oktober 2009 om intervjuer med ett antal företrädare för Arbetsförmedlingen och det lokala näringslivet och deras samverkan med kommunernas yrkesvux. Det som framkom i

de tidigare genomförda intervjuerna, dvs. under hösten 2009, var att många kommuner hade ett någorlunda utvecklat eller formaliserat samarbete som skulle kunna beskrivas som en lokal infrastruktur. I vissa av dessa intervjuer framkom också att representanter för Arbetsförmedlingen uppfattat att infrastrukturen för samråd och samverkan i och med ansökningsprocessen till yrkesvux förbättrats.

Vid ett antal av kommunbesöken har Arbetsförmedlingens representant varit mycket engagerad i vuxenutbildningen i allmänhet och i yrkesvux i synnerhet och betonat vikten av denna samverkan. Endast i ett fåtal kommuner verkar det ha funnits en lägre grad av samverkan och då endast i samband med ansökan. I dessa kommuner förekommer inga samråd mellan Arbetsförmedlingen och representanter för den kommunala vuxenutbildningen.

Kontakten mellan näringslivet och representanter för den kommunala vuxenutbildningen är i många kommuner bristfällig och kontakterna sker mestadels genom Arbetsförmedlingens försorg. Det finns dock undantag, men där har det personliga engagemanget och kontaktnätet stor betydelse. Ett exempel är vikten av personliga kontakter med de yrkeslärare som är engagerade i yrkesvux. Yrkeslärarna har ofta en bakgrund med anknytning till något eller några företag i kommunen och använder dessa kontakter i sitt arbete med bl.a. organisation av de arbetsplatsförlagda inslagen i utbildningen.

Vissa kommuner använder sig av gymnasieskolans yrkes- eller programråd och i något fall har kommunen en egen organisation där arbetslivsrepresentanter träffar vuxenutbildningens representanter en eller två gånger per termin. Det förekommer också i kommuner där det tidigare funnits eller fortfarande finns en kvalificerad yrkesutbildning (KY) att man använder ledningsgruppen för den utbildningen för att få en närmare kontakt med arbetslivet och det lokala näringslivet.

Större kommuner har ibland ett vägledningscentrum där kommunen och Arbetsförmedlingen verkar tillsammans. Det förekommer även att kommunala vägledare vissa dagar i veckan är anträffbara på Arbetsförmedlingen.

Skolverkets bedömning

Den möjlighet till samverkan som öppnats med anledning av yrkesvux är viktig för kommunerna att värna om. Skolverket kommer att fortsätta undersöka hur lokala representanter för Arbetsförmedlingen och näringslivet bedömer samverkan med den kommunala vuxenutbildningens företrädare. Arbetsförmedlingen är positivt inställd till att Skolverket tar del av gjorda erfarenheter från samverkan med kommunernas vuxenutbildning.

Samverkan med gymnasieskolan

Samverkan mellan yrkesvux och gymnasieskolan skiljer sig åt mellan kommunerna och det förekommer att det inte sker någon samverkan alls till att i stort sett hela yrkesvux är förlagt till gymnasieskolan. Trots stora skillnader vad gäller samverkan och graden av denna anger flertalet kommuner att individen i centrum varit utgångspunkt för organisationen. Vissa företrädare för kommunal vuxenutbildning anser att vuxna kommer att missgynnas om vuxenutbildningen förläggs till gymna-

sieskolan. Andra kommuners företrädare anser att det med en gemensam organisation bara finns fördelar och därför önskar att ännu mer samordnas mellan vuxenutbildningen och gymnasieskolan. I många kommuner återfinns också både vuxenutbildningen och gymnasieskolan i samma lokaler.

I ett antal kommuner kan märkas ett ökat intresse från gymnasieskolans sida att samverka med vuxenutbildningen. Ett av skälen verkar vara att elevunderlaget för gymnasieskolan minskar och att vuxenutbildningen förväntas kunna bidra till ett effektivare resursutnyttjande.

Skolverkets bedömning

Det saknas fortfarande ett fullständigt underlag på detta område. Skolverket har därför för avsikt att följa kommunernas verksamhet närmare och återkommer i nästa redovisning med en analys inom detta område.

Studie- och yrkesvägledning

Samtliga kommuner uppger att de tillhandahåller studie- och yrkesvägledning och att merparten av studie- och yrkesvägledarna har föreskriven utbildning. Det förekommer att vägledare även arbetar som lärare. I övrigt uppger kommunerna att det ofta förekommer en god samverkan mellan kommunens studie- och yrkesvägledare och personal vid Arbetsförmedlingen. I några fall arbetar studie- och yrkesvägledare och arbetsförmedlare tillsammans med frågor som rör intagning. I flera kommuner har också studie- och yrkesvägledaren direkt påverkan på den individuella studieplanen och individuella upplägg av studier och i det avseendet förekommer stora variationer mellan kommunerna. Det förekommer också att kommuner har krav på att alla sökande ska ha ett samtal med studie- och yrkesvägledare innan ansökan lämnas in.

Skolverket bedömer att de flesta kommunerna i huvudsak tillhandahåller en väl fungerande studie- och yrkesvägledning. Satsningen på yrkesvux har också medfört ett ökat behov av sådan vägledning och det betonas att dess roll utvidgats till att även omfatta information om olika utbildningsvägar utanför den egna kommunen.

Validering

Skolverket har genomfört en särskild intervju med ett antal kommuner kring validering. Av intervjuerna har framkommit att de flesta kommunerna först genomför en intagning till utbildningen innan validering sker i form av bedömning av redan inhämtad kunskap och kompetens. Däremot är det vanligt förekommande vid vägledande samtal att en form av kartläggning görs. Bedömning och värdering av kunskaper överläts i princip alltid till en lärare.

I stort sett samtliga av de kommuner som tillhandahåller omvårdnadsutbildning har också validering inom detta område. Modellen för validering varierar men i princip sker validering i förhållande till mål i gymnasiekurser. Många kommuner validerar också ute i verksamheter där lärare och handledare tillsammans gör bedömningar. I t.ex. Orust kommun har omfattningen av den del som har validerats inom vårdområdet varierat från enstaka kurspoäng upp till 1 150 poäng. Valideringen sker med

andra ord efter att den studerande är intagen till utbildningen och poängen räknas in som genomförd utbildning.

Inom andra yrkesområden sker validering på lite olika sätt. I t.ex. ett län uppges att yrkeslärare inom industri (svets, mekanik och CNC m.m.) validerar fortlöpande och att detta kallas kunskapsinventering. Lärarna anser också att en kontinuerlig validering ger en omedelbar effekt i utbildningen. Vanligtvis förkortas inte utbildningen efter genomförd validering, men den studerande får en djupare kunskap i yrket. Yrkeslärare anser att detta ger de studerande större möjligheter på arbetsmarknaden och öppnar flera vägar till anställning. Motiveringen är att om alla i en grupp av studerande får samma tid oavsett förkunskaper så kommer det att leda till olika kunskapsnivåer efter avslutad utbildning och därigenom konkurrerar inte alla om samma arbeten. Till exempel klarar en del studerande av ett arbete som CNC-programmerare medan andra kan få arbete som maskinställare. Validering inom övriga yrken sker ofta på liknande sätt som inom industriutbildning.

Skolverkets bedömning

Validering är fortfarande ett utvecklingsområde för ett stort antal kommuner. Det saknas ofta utarbetade rutiner för att systematiskt kartlägga och validera kunskaper och kompetenser som en vuxen inhämtat i informella eller icke-formella lärmiljöer. Dessvärre tenderar denna kartläggning och bedömning att istället handla om att mäta kunskaper i förhållande till kursmål och betygskriterier och är därför mer att likna vid traditionell prövning.

Det som ytterligare komplicerar arbetet med validering är att den ofta genomförs när den vuxne redan påbörjat sina studier. Enligt förordningen (2009:43) om statsbidrag för yrkesinriktad gymnasial vuxenutbildning m.m. ska kommunerna redan vid planeringen och sedan vid genomförandet av utbildningen ta tillvara deltagarens tidigare kunskaper och kompetens. Skulle kommunerna följa detta borde därför en vuxen som redan innehar motsvarande kunskaper och kompetenser inte beredas möjlighet att uppta en studieplats. Skolverket kommer att uppmärksamma hur arbetet med validering kontra prövning genomförs i kommunerna.

I samband med att Myndigheten för yrkeshögskolan fick ansvar för utveckling av validering har kommunerna återigen i viss mån intresserat sig för vilken roll vuxenutbildningen ska ha när det gäller validering.

Individuella studieplaner

Kommunerna uppger att det upprättas individuella studieplaner för i princip alla studerande, med undantag för de som endast läser enstaka kurser. Dessvärre tenderar studieplanen ofta att "glömmas bort" under utbildningens gång och att inte bli det levande dokument som den borde vara.

Vanligen innehåller ansökningsblanketten uppgifter om den sökandes arbetssituation, mål med studierna, tänkt finansiering och tidigare studier. En fullständigt ifylld ansökningsblankett ligger sedan till grund för den individuella studieplanen. I vissa kommuner finns den individuella studieplanen hos studie- och yrkesvägledaren och ingen annan har tillgång till eller möjlighet att införa ändringar. Andra ex-

empel är att alla som har insyn i den studerandes situation, vägledaren, läraren och skolledaren, har möjlighet att införa ändringar. Några kommuner har tillstått att rutinerna för arbetet med individuell studieplan måste ses över.

Tillämpning av förordning för yrkesvux

Av förordningen (2009:43) om statsbidrag för yrkesinriktad gymnasial vuxenutbildning m.m. framgår vissa krav för att en kommun ska få statsbidrag. Huvudsakligen tycks kommunernas skolledning vara införstådda med kraven i denna förordning, men i några kommuner har det upptäckts brister i informationen om bestämmelserna i förhållande till övriga i organisationen, t.ex. lärare, vägledare och inte minst de studerande. Även när det gäller upphandlad utbildning informeras inte alltid externa anordnare om vilka villkor som gäller. Skolverket har också noterat att bestämmelserna i förordningen (2002:1012) om kommunal vuxenutbildning inte tillräckligt uppmärksammas och tillämpas.

Enligt 3 § förordningen (2009:43) om statsbidrag för yrkesinriktad gymnasial vuxenutbildning m.m. ska, om samtliga behöriga sökande inte kan tas emot till en utbildning, företräde ges till den som oavsett tidigare utbildning har en svag ställning på arbetsmarknaden. I en enkät till kommunerna uppgav nära 70 procent av de svarande (153 svar) att de inte behövt tillämpa urvalsparagrafen medan övriga 30 procent hade tillämpat bestämmelsen.

Det finns ett antal exempel på hur kommunerna har valt att arbeta med urval av sökande. Det förekommer t.ex. att styrelsen/nämnden för utbildningen beslutat att unga sökande ska prioriteras till yrkesvux. I en annan kommun har ett poängsystem utvecklats som innebär att arbetslöshetstid längre än ett år respektive kortare än ett år ger olika antal poäng och att aspekter som visstidsanställning, vikariat eller om en person är uppsagd ger ett visst antal poäng. Ytterligare en annan kommun har valt att utarbeta urvalskriterier såsom kön, etnisk bakgrund och utbildningsnivå.

Av de kommuner som tillämpat urvalsbestämmelsen uppger några kommuner att urvalet har skett i samarbete med Arbetsförmedlingen. Några kommuner uppger att de prioriterat sökande som antingen varit sjukskrivna länge eller på väg att stämplas ut från arbetslöshetskassan.

Ett antal kommuner har efterfrågat en gemensam definition av begreppet svag ställning på arbetsmarknaden. Skolverket har i dialog med kommunerna framhållit att det är kommunerna som måste ta ställning till hur urvalet ska göras och om vikten av att kommunerna beaktar de bestämmelser som gäller i övrigt i förordningen (2002:1012) om kommunal vuxenutbildning. I vissa kommuner verkar urvalsbestämmelser i första hand styra vilka studerande som ges möjlighet att delta i yrkesvux.

Rutiner för urval är gemensamt utarbetade och upprättade i några fall, bl.a. inom Göteborgsregionen (GR). Vid Skolverkets besök i kommuner har diskussioner kring kriterier för urval förts och vissa svårigheter när det gäller tolkning har framkommit. Arbetsförmedlingens representanter är i många kommuner mycket intres-

serade av att hjälpa till att ta fram kriterier för urval eftersom de har en god överblick över vilka personer som har svårast att komma in på arbetsmarknaden.

Skolverkets bedömning

Skolverket konstaterar att de flesta kommunerna verkar ha ett korrekt förhållningsätt till vilka deltagare som i första hand ska prioriteras till yrkesvuxplatserna. Det som kan föranleda ytterligare frågor är att vissa kommuner uppger att de inte behövt göra urval samtidigt som de beskriver att antalet platser inte varit tillräckligt i förhållande till antalet sökande. Urvalet tycks därför snarare ha gjorts utifrån antalet tillgängliga platser vid en viss utbildning, än det behov enskilda haft av utbildning.

För ett stort antal kommuner verkar det inte finnas framtagna kriterier utan bedömningen sker från fall till fall. Skolverket ser allvarligt på detta ur ett likvärdighets- och rätts säkerhetsperspektiv och har för avsikt att särskilt följa hur kommunerna arbetar med intagning och urval till utbildning inom yrkesvux.

Skolverket vill också följa upp i vilken omfattning kommunerna erbjuder utbildning inom vård och omsorg, hur stor del av utbildningen som genomförs för kommuners deltids- eller timanställda samt hur det påverkar övriga medborgares möjligheter att få ta del av andra utbildningsvägar. Det är också aktuellt att utreda hur förhållandet deltids- eller timanställda inom vården ges möjlighet till utbildning i förhållande till handelssektorn som också har ett stort antal anställda på deltid.

Utbud eller efterfrågan?

Även under andra halvåret 2009 uppger flera kommuner att de inte kunnat tillgodose samtliga individers efterfrågan på yrkesutbildning. Skälen var ofta desamma som vid tidigare uppföljning, dvs. fler sökande än platser, förändrade rekryteringsbehov på arbetsmarknaden, svårigheter med att få tillgång till utbildningsinslag utförda på arbetsplatser och att kommunens budget i kombination med statsbidrag inte räcker till mer kostnadskrävande utbildningar.

Att behovet inom olika yrkesområden är det som styr kommunernas organisation av yrkesvux framhåller ofta alla tillfrågade, såväl Arbetsförmedlingens representanter som skolledare och vägledare. Vid jämförelse mellan utbud och den s.k. Yrkesbarometern, som årligen ges ut av Arbetsförmedlingen och ger en prognos av arbetsmarknaden i varje län ett år framåt, uppvisas ofta skillnader i det kommunerna anger som behov av utbildningsplatser inom olika yrken och det som prognostiserats för länet. Det kan ibland förklaras av en snabb strukturförändring av den lokala arbetsmarknaden och därför finns möjlighet för kommunerna att omfördela verksamhetspoäng mellan olika yrkesutbildningsområden.

En aktuell fråga för kommunerna är också om de ska utgå från arbetsmarknadens behov eller individens behov, dvs. om utbildningen precis som utbildningar i gymnasieskolan både ska kunna leda till ett arbete men även kunna ge tillräckliga kunskaper för att t.ex. kunna läsa vidare på yrkeshögskola eller högskola.

Skolverkets bedömning

Det finns påtagliga skillnader i hur kommunerna marknadsför eller informerar om yrkesvux. Det förekommer ofta att utbildningar beskrivs utifrån en yrkesbenäm-

ning, t.ex. ekonomiassistent, hotellreceptionist, nätverkstekniker m.m. Att på detta sätt beskriva den gymnasiala vuxenutbildningen i form av kurspaket som sägs ge en yrkestitel innebär att det inte blir likvärdigt med den utbildning som ges i gymnasieskolan. Vid ett tillfälle ifrågasatte en presumtiv studerande hemkommunens avslag av ansökan till annan kommun. Hemkommunen motiverade avslaget med att kurserna kunde läsas i hemkommunen, dock inte i form av kurspaket eller med särskilt utfärdat diplom. I andra kommuner kan liknande utbildningsupplägg beskrivas som en "utbildning inom ekonomiska ämnen" eller en "utbildning med administrativ inriktning".

Ett annat problem är när endast yrkesämnen läses, men utbildningen beskrivs vara "omvårdnadsprogrammet på tre terminer". En sådan utbildning omfattar oftast inte t.ex. kärnämnen och bör inte jämföras med omvårdnadsprogrammet. En mer korrekt benämning är därmed "omvårdnadsutbildning".

Många kommuner gör sitt yttersta för att tillmötesgå den vuxnes önskemål och behov av utbildning. Men Skolverket möter även kommuner som företrädesvis verkar för att de studerande ska välja utbildning ur det utbud som kommunen har beslutat om.

För utbildningar på gymnasial nivå är det företrädesvis grundskola eller motsvarande som gäller som förkunskapskrav. Trots detta ställer vissa kommuner upp egna förkunskapskrav för olika utbildningsinriktningar. Oavsett om studierna ska bedrivas med samma förutsättningar som gäller för ungdomsstuderande kan det alltså förekomma att kommunerna inom vuxenutbildningen ställer krav på att den vuxne först ska ha genomgått kurserna matematik A, svenska A och engelska A på gymnasial nivå. I kontakten med kommunerna gör Skolverket dessa uppmärksammade på att det inte är förenligt med de villkor som gäller för gymnasial vuxenutbildning. Kommunerna motiverar ofta att förkunskapskraven är ställda för att den vuxne ska "ha förutsättningar att klara utbildningen", men det kan istället få den effekten att många vuxna inte söker de yrkesinriktade utbildningarna.

Vad gäller flexibilitet finns det stora skillnader mellan kommunerna. Flera kommuner uppger att de kan tänka sig att köpa enstaka utbildningsplatser medan andra kommuner anser att det måste finnas en tillräckligt stor grupp för att en utbildning ska genomföras. En kommun uppger även att det uppstår en konkurrenssituation mellan Arbetsförmedlingens utbildningsutbud och det kommunen kan erbjuda.

Uppföljning av studerande

Flertalet kommuner pekar på svårigheten i att rapportera sysselsättning för de studerande som avslutat sin utbildning. Det är inte heller ovanligt att kommunerna försökt göra uppföljningar på individnivå ett antal månader senare, men med tämligen låg svarsfrekvens (som regel 50-60 procent). Vissa kommuner, t.ex. Jönköpings kommun uppger att kommunen under de senaste tre åren skickat ut en enkät tre månader efter avslutad utbildning och då uppnått en svarsfrekvens om ungefär 50 procent. Stockholms kommun, Göteborgs kommun och Malmö kommun har under 2009 genomfört en gemensam studie angående effekter av vuxenutbildning. Även denna studie hade en liknande svarsfrekvens.

I Västra Götalands och Jönköpings län finns olika modeller av kvalitetssäkringssystem där framförallt resultat mäts. Effekttuppföljning har utvecklats endast i ett fåtal av kommunerna i dessa län

De kommuner som haft KY-utbildningar i sin verksamhet har däremot en ganska klar uppfattning om hur effekttuppföljningen av yrkesvux kan organiseras och genomföras. Ett exempel på en väl fungerande effekttuppföljning är Stenungsunds kommun som genomfört detta sedan år 2000 i form av en enkät till studerande en tid efter avslutad utbildning. Även Göteborgsregionens vuxenutbildning och Jönköpings kommun har rutiner för uppföljning.

Statistik gällande studerande inom yrkesvux avseende bl.a. bakgrund, studieomfattning och studiefinansiering redovisas i bilaga 1.

Skolverkets bedömning

Den kommunala vuxenutbildningen får ofta kritik för att det inte har gått att mäta effekterna av vuxnas studier och utan strukturerade uppföljningssystem är det svårt. Det kan kanske förklaras av att vuxenutbildningens roll är att utifrån individens önskemål och förutsättningar tillhandahålla utbildning på gymnasial nivå. Det räknas ofta som en basutbildning för inträde till högre utbildning eller inträde på arbetsmarknaden. Den kommunala vuxenutbildningen har till skillnad från andra utbildningsformer, t.ex. arbetsmarknadsutbildning eller högre yrkesutbildning, inte präglats av sådana effekttvärderingar som gjorts inom de utbildningsinsatserna.

Skolverket har i enlighet med regeringens uppdrag i dialog med kommunerna verkat för att få en utförlig uppföljning av de studerande, dels för att kunna följa uppsatsningen på nationell nivå och dels för att kommunerna själva bättre ska kunna analysera organisation, verksamhet och utfall.

Kommunernas uppföljning på individnivå har inte varit tillfredsställande under 2009. Den främsta anledningen har varit att de administrativa system som kommunerna använder inte har varit anpassade för de uppgifter Skolverket har begärt. Kommunerna har uppmärksammat sina leverantörer av administrativa system på vilka uppgifter som kan behöva registreras samt undersökt vilka ytterligare insatser som kan behöva göras för att den offentliga statistik som lämnas årligen ska ge ett mer utförligt underlag på individnivå. De uppgifter som ska redovisas inom ramen för yrkesvux är bl.a. deltagarnas bakgrund, sysselsättning före och efter deltagande i utbildningen och hur deltagarna finansierar sina studier. Trots goda exempel på rutiner för effekttuppföljning kan ändå konstateras att detta är det största utvecklingsområdet inom ramen för yrkesvux. En uppskattning är att nära hälften av kommunerna saknar rutiner för uppföljning. Det finns dock en förståelse, både från ansvariga politiker och verksamhetsansvariga i kommunerna, för att dessa effekttuppföljningar måste komma till stånd för att synliggöra vuxenutbildningens roll och effekter.

Skolverket bedömer att rutiner för uppföljning av kommunal vuxenutbildning överlag måste utvecklas. Det gäller uppgifter kring de studerandes bakgrund, vilka studier som bedrivs samt effekter av genomförd utbildning. Samtidigt är det också intressant att kunna följa vad som sker med en individ som ansöker om studier,

men som inte intas till utbildning. Här kan det vara aktuellt att veta vilka skäl som ligger till grund för ett sådant avslag. Det kan också vara viktigt att se över om betygen ska kunna registreras i en betygsdatabas för framtida hantering.

Yrkessvenska

Kommuner kan inom ramen för orienteringskurs erbjuda språkstöd i yrkessvenska. En slutsats i den förra uppföljningen var att flera kommuner inte tillhandahöll den möjligheten. Senare har det emellertid visat sig att det i vissa kommuner redan fanns ett etablerat språkstöd i svenska eller i form av olika kombinationer inom sfi och praktik på arbetsplatser. I ett fåtal kommuner verkar det vara en självklarhet inom samtliga utbildningsvägar, medan det i andra kommuner endast genomförs inom vissa utbildningsområden. Fortfarande finns det anledning att närmare granska likheter och skillnader mellan sfi eller kurser i svenska som andraspråk och yrkessvenska.

Skolverket har i samband med sitt arbete med yrkesvux informerat om begreppet yrkessvenska. Verket konstaterar att det inte är aktuellt att skriva en särskild kursplan för yrkessvenska. Orienteringskursen och befintliga kursplaner täcker de behov som kan finnas av styrdokument.

Skolverket har också på webbplatsen för yrkesvux publicerat bl.a. en promemoria för att tydliggöra vad som avses med yrkessvenska.

Utbildningsformer

I den förra redovisningen konstaterades att flertalet kommuner erbjuder traditionell utbildning men även andra flexibla studieformer. I några kommuner var det även möjligt att ta del av undervisningen på kvällstid (enstaka kurser/ämnen) och kombinera utbildning med arbete. En del kommuner har även utbildningar som helt är förlagda till arbetsplatser. Därutöver bedriver vissa kommuner utbildning via olika tekniska lösningar, t.ex. videokonferens.

Dokumentation på individnivå

Det är inte särskilt vanligt förekommande med intyg inom yrkesvux. Däremot borde en studerande som t.ex. genomgått en orienteringskurs alltid få ett intyg utfärdat, vilket också görs av några kommuner. Vid sidan av detta förekommer även att vissa externa utbildningsanordnare utfärdar någon form av diplom eller certifikat som ett komplement till den sedvanliga betygshandlingen. Denna form av dokumentation ger upphov till oklarhet för bl.a. studerande, arbetsgivare och myndigheter. Sådan dokumentation kan inte heller utfärdas med stöd av skolförfattningarna. Ett sådant dokument, som inte sällan avviker från de utbildningsbeteckningar som föreskrivits av regeringen, innebär även att de inhämtade kunskaperna dokumenteras två gånger.

Det är angeläget att kommunerna beaktar att gymnasial vuxenutbildning ska dokumenteras enligt samma förutsättningar som gäller för gymnasieskolan.

Uppföljning av studerande i yrkesvux från den 15 mars 2009 till den 31 december 2009

I början på februari skickade Skolverket ut en enkät till samtliga deltagande kommuner i yrkesvux. Syftet med enkäten var att följa upp de studerande utifrån fyra områden. Frågor ställdes om de studerandes bakgrund, deltagande i yrkesvux, sysselsättning före och efter deltagande i yrkesvux samt de studerandes studiefinansiering. Kommunerna hade gjorts uppmärksammade om dessa områden skulle följas upp i och med deras ansökan av statsbidrag. Svaren skulle lämnas in senast den 15 mars 2009.

För varje fråga bad vi kommunerna att ange det totala antalet studerande. En del kommuner har kunnat besvara samtliga frågor, medan andra har haft betydande svårigheter att svara och därför uppgett att ”uppgift saknas” för en stor andel av de studerande. Som orsak anges bristande administrativa rutiner, att uppgifterna inte kunde tas ut från kommunernas IT-system och att kommunerna inte kände till frågorna i förväg. En del kommuner har skickat ut egna enkäter för att samla in uppgifterna från de studerande. En del kommuner har svarat att de kommer ändra deras rutiner från och med år 2010.

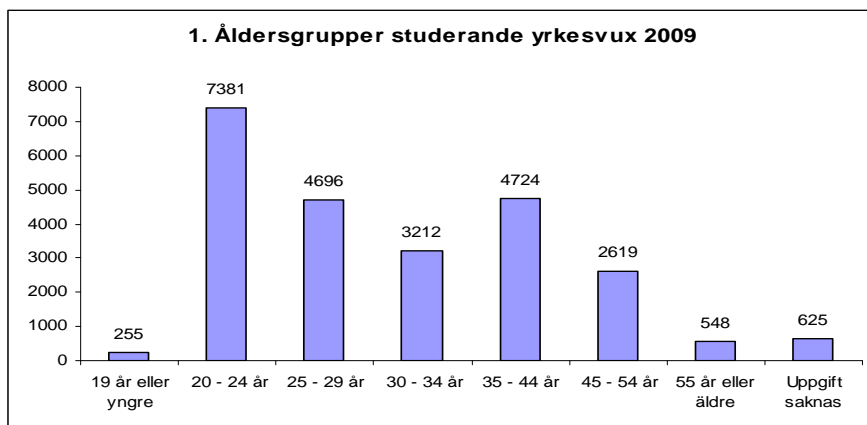
Det totala antalet studerande per fråga varierar från 24 110 studerande till 22 397, vilket innebär att kommunerna inte har inkluderat alla studerande i varje fråga. Flera kommuner har inte begränsat sitt svar till att endast gälla studerande som har redovisats inom ramen för yrkesvux, dvs. platser med tilldelat statsbidrag. Inlämnade svar har inkluderat samtliga vuxna som studerat yrkesämnen inom kommunal vuxenutbildning. Att det t.ex. saknas uppgift om ålder och kön visar tydligt på brister i kommunernas administrativa system och därmed även i de redovisningar kommunerna lämnat till Skolverket.

Med anledning av det bristfälliga underlaget kommer Skolverket att begära kompletteringar av de kommuner som inte lämnat de uppgifter som efterfrågats i uppföljningen. Kommunerna har i februari 2009 till SCB lämnat statistik för verksamhet inom kommunal vuxenutbildning. Skolverket kommer så snart den statistiken är bearbetad av SCB att jämföra kommunernas redovisning i inlämnade enkätsvar med de uppgifter som inrapporterats till SCB. Det innebär att en mer utförlig statistik över studerande inom yrkesvux under 2009 kommer att kunna presenteras tidigast i juni 2010.

Skolverket ser ingen möjlighet att alltför ingående analysera de inlämnade svaren från kommunerna. Nedanstående statistik är därför inte möjlig att kommentera i någon större omfattning utan kompletterande uppgifter. Kommunerna är dock medvetna om de brister som framkommit och har meddelat att detta inte kommer att upprepas i kommande redovisningar.

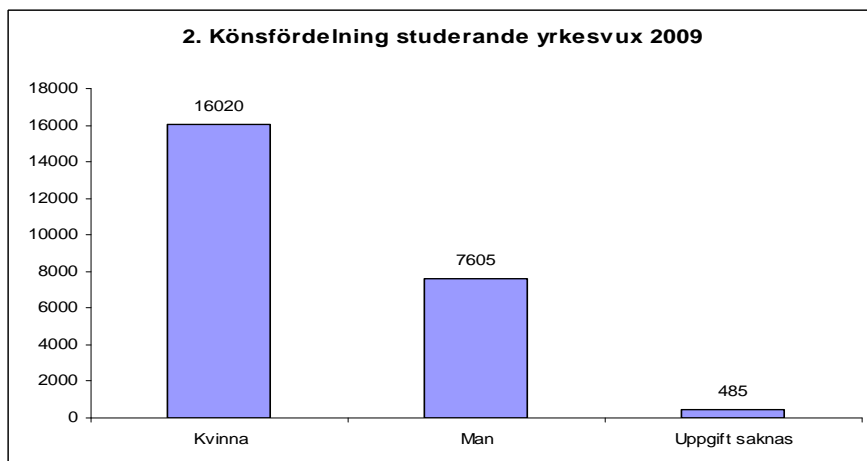
Deltagarnas bakgrund

Vi ställde fem frågor om de studerandes bakgrund: ålder, kön, var de är födda, var de gick grundskola och var de gick gymnasieskola. För de tre sistnämnda frågorna avgränsade vi svarsalternativen till de tre geografiska områdena ”i Sverige”, ”utanför Sverige men inom Europa” samt ”utanför Europa”.

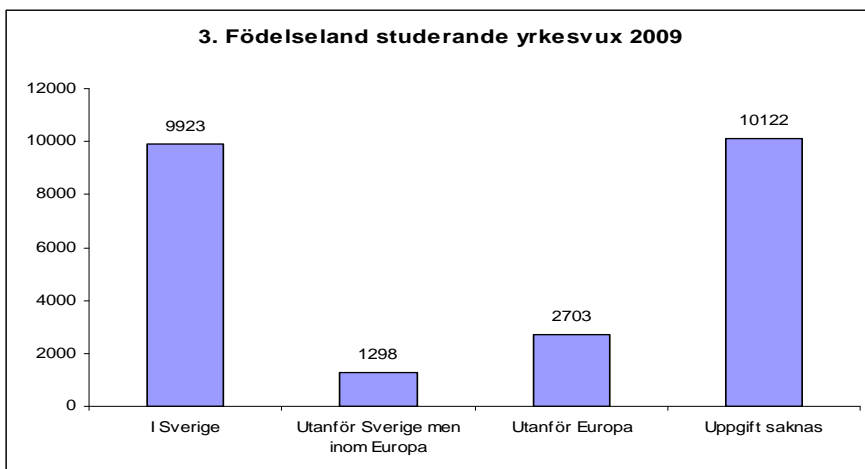
Totalt: 24 060

Den största gruppen studerande är mellan 20-24 år gamla. För 625 personer saknas uppgift om ålder.

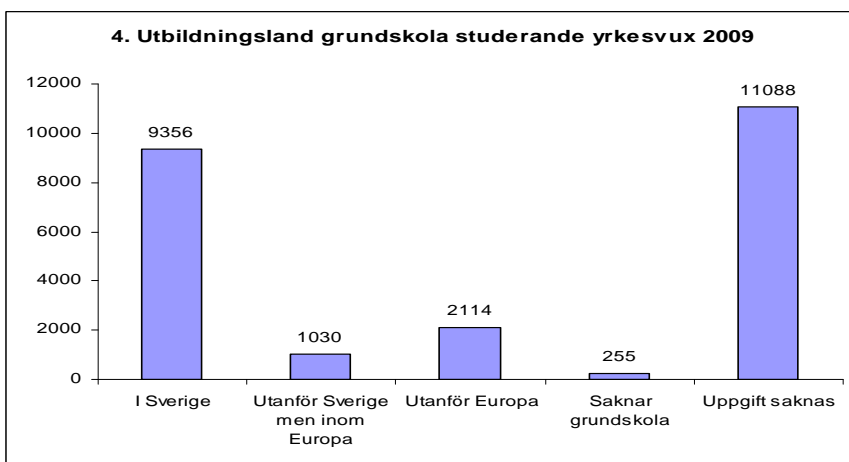
Totalt: 24 110

Bland de studerande är kvinnor i klar majoritet, det totala antalet kvinnor är mer än dubbelt så många som männen. För 485 personer saknas uppgift om kön.

Totalt: 24 046

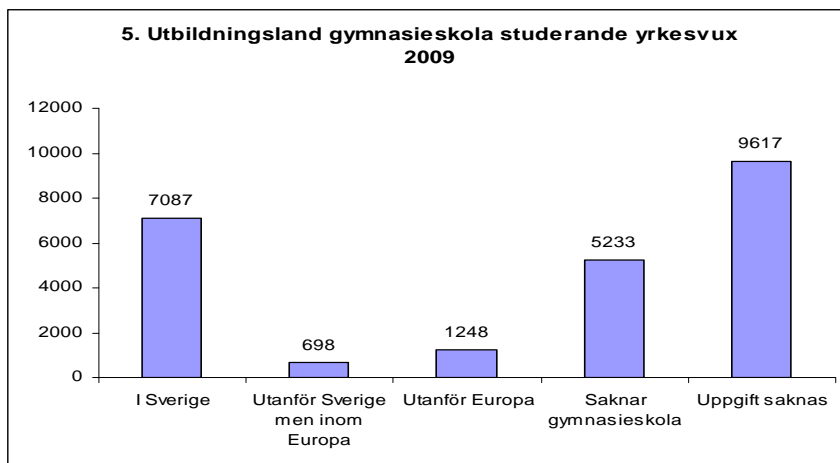
För 10 122 personer har kommunerna angett ”uppgift saknas” angående vilket geografiskt område de studerande är födda. Utifrån kommunernas svar ser den största gruppen studerande ut att vara födda i Sverige, men det är svårt att dra några slutsatser utifrån kommunernas svar eftersom det saknas uppgift för en så stor andel.

Totalt: 23 843

Frågan om i vilket geografiskt område de studerande har gått grundskola eller motsvarande följer kommunernas svar samma tendenser som i föregående fråga, det vill säga den största andelen studerande verkar ha läst grundskola i Sverige. Återigen saknas uppgift för en stor andel av de studerande. Det är därför svårt att dra några slutsatser utifrån kommunernas svar.

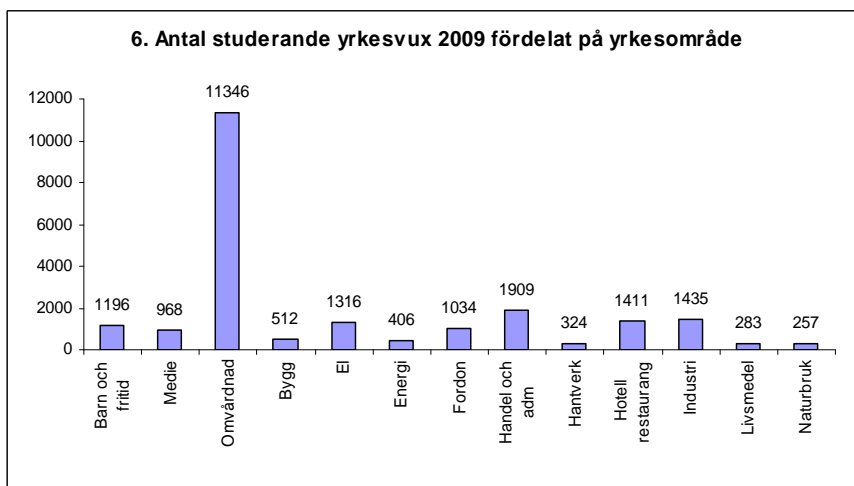

Totalt: 23 883

Även för denna fråga saknas uppgifter om en mycket stor andel av de studerande, vilket gör det svårt att dra slutsatser utifrån kommunernas svar. Den största andelen studerande uppges ha läst gymnasieskola eller motsvarande i Sverige. 5 233 studerande saknade gymnasieutbildning.

Deltagande yrkesvux

Under avsnittet deltagande ingick tre frågor: antal studerande per yrkesområde, antal deltagande i allmän orienteringskurs samt antal deltagare i orienteringskurs i yrkessvenska.

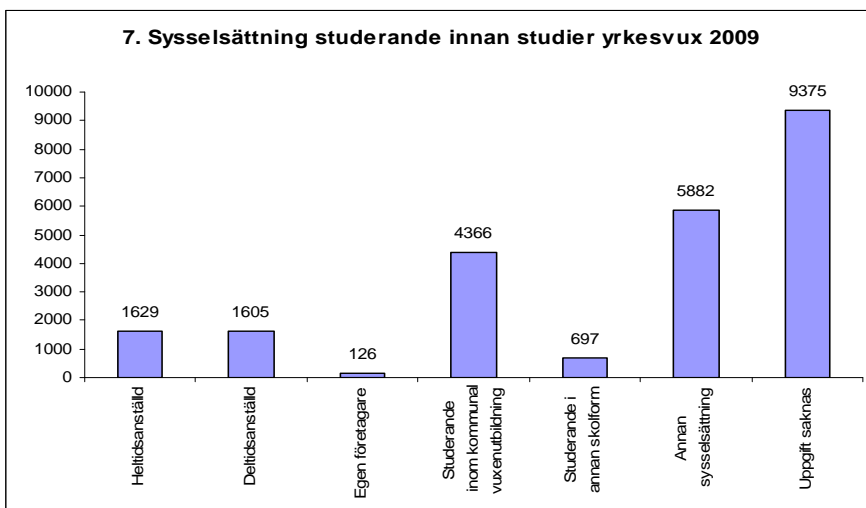

Totalt: 22 397

Omvårdnad är överlägset det vanligast yrkesområdet med 11 346 studerande under 2009. En del kommuner har i sina svar efterfrågat kategorier för datakurser och övriga kurser. Detta tyder på att det finns studerande som bara läst enstaka kurser inom yrkesvux. I allmän orienteringskurs har totalt 3 629 personer deltagit. I sådan orienteringskurs kan t.ex. validering, fördjupad vägledning samt studieteknik ingå. I orienteringskurs i yrkessvenska har totalt 1 429 personer deltagit.

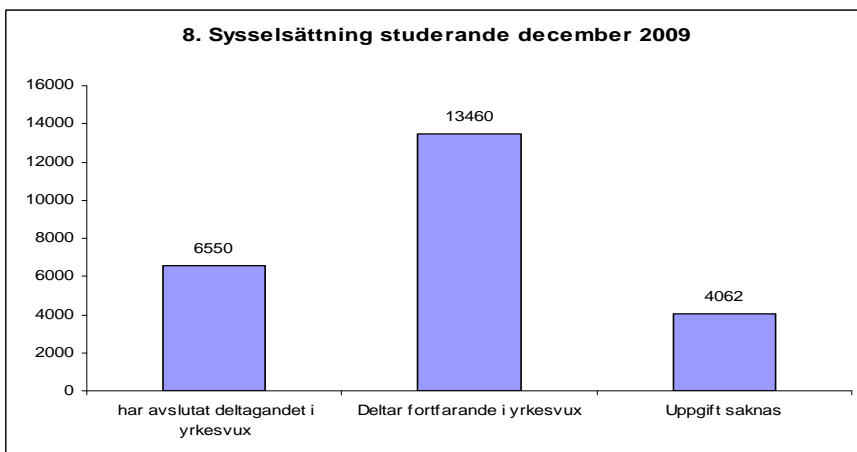
Sysselsättning

I avsnittet sysselsättning ingår fyra frågor: sysselsättning före studier, antal studerande som avslutat/fortfarande deltar, sysselsättning efter studier samt om denna sysselsättning bedöms vara relevant utifrån det yrkesområde som personen har deltagit i.

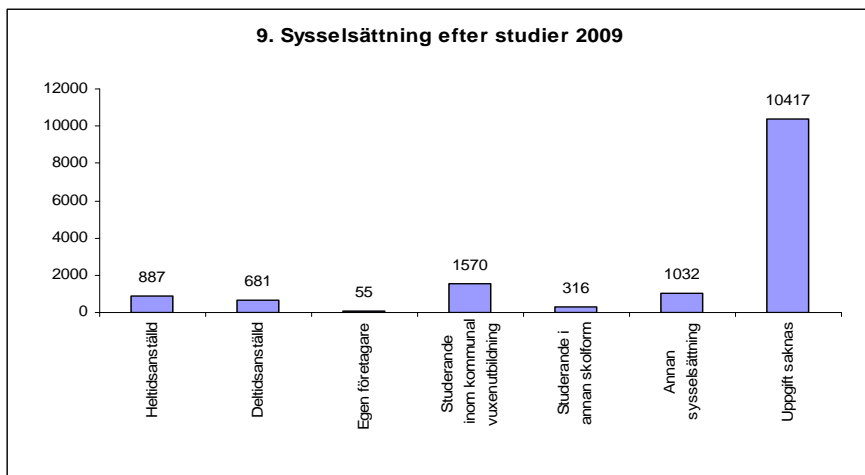
Totalt: 23 680

För 9 375 personer har kommunerna svarat att ”uppgift saknas”, vilket medför att det är svårt att dra några slutsatser utifrån kommunernas svar. Det näst vanligaste svarsalternativet, som kommunerna har angett för 5 882 personer, är ”annan sysselsättning”. I den kategorin ingår arbetssökande, sjukskriven föräldraledig med mera.

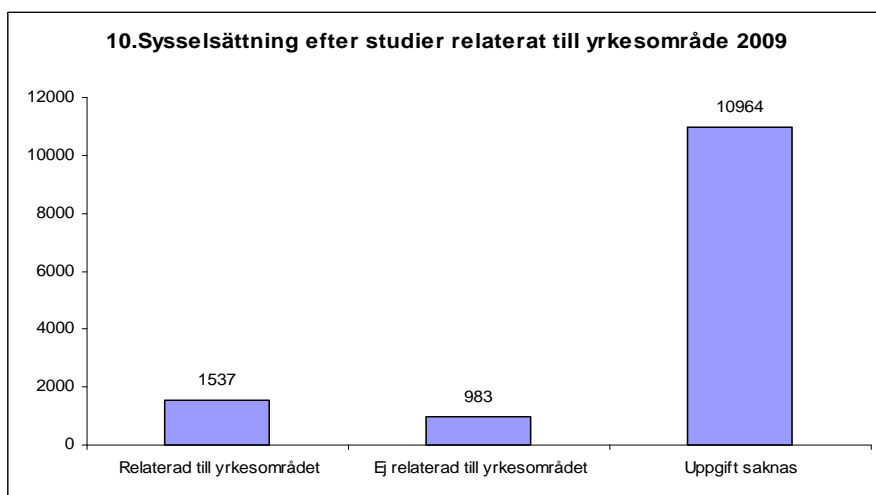
Totalt: 24 072

En stor andel av de studerande deltar fortfarande i yrkesvux. Kommunerna har angett att 13 460 fortfarande deltar och att 6 550 har avslutat. För 4 062 personer saknas uppgift.

Totalt: 14 958

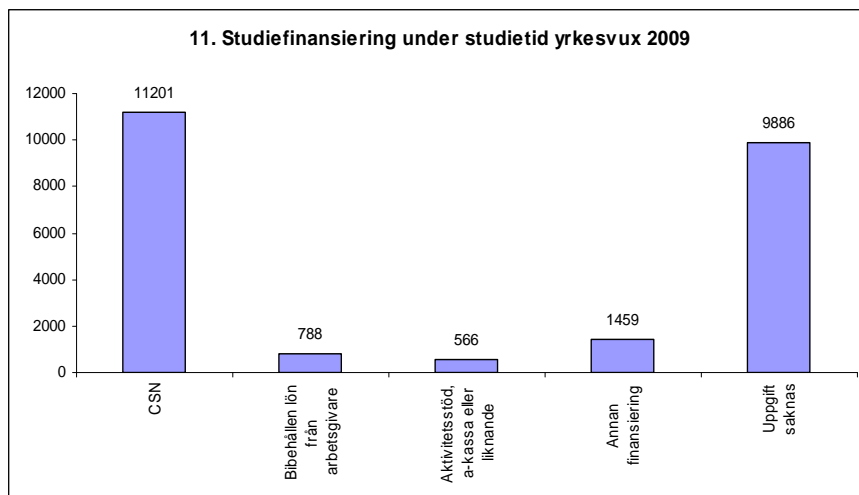
Kommunerna skulle här ange sysselsättning efter studier för de studerande som har avslutat sitt deltagande i yrkesvux. Frågan har inte uppfattats på detta sätt av en del kommuner som även har inkluderat de studerande som fortfarande deltar och då svarat att ”uppgift saknas”. Andra kommuner har påpekat att många studerande nyligen har avslutat sitt deltagande och att uppföljning av deras sysselsättning kommer göras vid ett senare tillfälle.

Totalt: 13 484

Denna fråga har av flera kommuner tolkats på samma sätt som den ovan och de har i sitt svar även inkluderat de studerande som fortfarande deltar i yrkesvux.

Studiefinansiering

Totalt: 23 900

Utifrån kommunernas svar är studiemedel från CSN det vanligaste sättet att finansiera deltagandet i yrkesvux. Det är dock svårt att dra några slutsatser från kommunernas svar eftersom uppgift saknas i så stor utsträckning.

Redovisning av utbetalt statsbidrag Yrkesvux under 2009

Kommun	Beviljade platser 2009	Utbetalt statsbidrag kr
Upplands-Väsby	19	950 000.00
Österåker	8	400 000.00
Värmdö	12	600 000.00
Järfälla	24	1 200 000.00
Ekerö	6	300 000.00
Huddinge	44	2 200 000.00
Botkyrka	57	2 850 000.00
Salem	9	450 000.00
Haninge	35	1 750 000.00
Tyresö	9	450 000.00
Upplands-Bro	8	400 000.00
Täby, Danderyd, Vallentuna och Vaxholm	29	1 450 000.00
Sollentuna	24	1 200 000.00
Stockholm	395	19 750 000.00
Södertälje och Nykvarn	66	3 300 000.00
Sundbyberg	15	750 000.00
Solna	23	1 150 000.00
Lidingö	8	400 000.00
Norrtälje	16	800 000.00
Sigtuna	18	900 000.00
Nynäshamn	12	600 000.00
Knivsta	4	200 000.00
Heby	6	300 000.00
Tierp	11	550 000.00
Uppsala	89	4 450 000.00
Enköping	16	800 000.00
Östhammar	6	300 000.00
Gnesta	3	150 000.00
Eskilstuna, Flen, Katrineholm, Vingåker och Strängnäs	146	7 300 000.00
Ydre	1	50 000.00
Östsam - Linköping, Boxholm, Finspång, Kinda, Mjölby, Motala, Norrköping, Söderköping, Vadstena, Valdemarsvik, Åtvidaberg och Ödeshög	303	15 150 000.00
Gnosjö	10	500 000.00
Mullsjö	4	200 000.00
Habo	4	200 000.00
Gislaved	10	500 000.00
Vaggeryd	10	500 000.00
Jönköping	70	3 500 000.00
Nässjö, Aneby, Eksjö, Sävsjö och Vetlanda	54	2 700 000.00
Värnamo	11	550 000.00
Tranås	7	350 000.00
Uppvidinge	5	250 000.00
Lessebo	6	300 000.00
Tingsryd	6	300 000.00
Alvesta	9	450 000.00

Älmhult	7	350 000.00
Markaryd	5	250 000.00
Växjö	62	3 100 000.00
Ljungby	12	600 000.00
Högsby	3	150 000.00
Hultsfred	10	500 000.00
Mönsterås	7	350 000.00
Emmaboda	7	350 000.00
Kalmar, Mörbylånga och Torsås	56	2 800 000.00
Nybro	11	550 000.00
Oskarshamn	10	500 000.00
Västervik	28	1 400 000.00
Vimmerby	9	450 000.00
Gotland	36	1 800 000.00
Olofström	9	450 000.00
Ronneby	24	1 200 000.00
Karlshamn	22	1 100 000.00
Sölvesborg och Bromölla	24	1 200 000.00
Staffanstorp	8	400 000.00
Burlöv	12	600 000.00
Vellinge	10	500 000.00
Östra Göinge	11	550 000.00
Kävlinge	11	550 000.00
Sjöbo	4	200 000.00
Hörby	8	400 000.00
Höör	7	350 000.00
Osby	8	400 000.00
Perstorp	3	150 000.00
Malmö	205	10 250 000.00
Lund	43	2 150 000.00
Helsingborg, Båstad, Bjuv, Höganäs, Klippan, Åstorp, Ängelholm och Örskälljunga	105	5 250 000.00
Eslöv	17	850 000.00
Ystad, Simrishamn och Tomelilla	28	1 400 000.00
Trelleborg	26	1 300 000.00
Kristianstad	60	3 000 000.00
Hässleholm	38	1 900 000.00
Landskrona och Svalöv	45	2 250 000.00
Region Halland - Halmstad, Falkenberg, Hylte, Laholm, Varberg och Kungsbacka (20%)	133	6 650 000.00
Orust	7	350 000.00
Sotenäs	3	150 000.00
Munkedal	6	300 000.00
Tanum	8	400 000.00
Färgelanda	4	200 000.00
Grästorps	3	150 000.00
Essunga	2	100 000.00
Bengtstors, Dals Ed, Mellerud och Åmål	35	1 750 000.00
Töreboda och Gullspång	10	500 000.00
Göteborg, Ale, Alingsås, Härryda, Kungälv, Lerum, Lilla Edet, Mölndal, Partille, Stenungsund, Tjörn, Öckerö och Kungsbacka (80%)	594	29 700 000.00

Lysekil	9	450 000.00
Uddevalla	36	1 800 000.00
Vänernborg	18	900 000.00
Trollhättan	45	2 250 000.00
Borås, Bollebygd, Herrljunga, Mark, Svenljunga, Tranemo, Ulricehamn och Vårgårda	124	6 200 000.00
Mariestad	17	850 000.00
Lidköping, Götene, Skara och Vara	52	2 600 000.00
Skövde, Hjo, Karlsborg, Falköping, Tibro och Tidaholm	96	4 800 000.00
Kil	9	450 000.00
Torsby	7	350 000.00
Forshaga	7	350 000.00
Grums	7	350 000.00
Årjäng	5	250 000.00
Sunne	9	450 000.00
Karlstad och Hammarö	75	3 750 000.00
Kristinehamn	19	950 000.00
Filipstad	8	400 000.00
Hagfors och Munkfors	13	650 000.00
Arvika och Eda	28	1 400 000.00
Säffle	10	500 000.00
Degerfors	5	250 000.00
Hällefors	6	300 000.00
Ljusnarsberg	3	150 000.00
Örebro	108	5 400 000.00
Kumla	13	650 000.00
Karlskoga	12	600 000.00
Nora	6	300 000.00
Lindesberg	19	950 000.00
SUF - Askersund, Laxå och Hallsberg	31	1 550 000.00
Kungsör	4	200 000.00
Västerås	97	4 850 000.00
Sala	11	550 000.00
Köpings	18	900 000.00
Arboga	8	400 000.00
Kolbäcksdalen – Surahammar och Hallstahammar	14	700 000.00
NVU - Fagersta, Norberg och Skinnskatteberg	13	650 000.00
Vansbro	4	200 000.00
Malung och Sälen	7	350 000.00
Gagnef	6	300 000.00
Leksand	7	350 000.00
Rättvik	8	400 000.00
Orsa	5	250 000.00
Älvdalen	6	300 000.00
Mora	12	600 000.00
Falu	39	1 950 000.00
Borlänge och Säter	37	1 850 000.00
Hedemora	7	350 000.00
Åre	12	600 000.00
Västerbergslagens utbf. – Ludvika och Smedjebacken	21	1 050 000.00
Gävle, Hofors, Sandviken, Ockelbo och Älvkarleby	130	6 500 000.00

Hälsingevux - Söderhamn, Bollnäs, Hudiksvall, Ljusdal, Nordanstig och Ovanåker	124	6 200 000.00
Ånge	8	400 000.00
Timrå	17	850 000.00
Härnösand	19	950 000.00
Sundsvall	68	3 400 000.00
Kramfors	18	900 000.00
Sollefteå	19	950 000.00
Örnsköldsvik	32	1 600 000.00
Strömsund	14	700 000.00
Härjedalen	4	200 000.00
Östersund, Åre, Ragunda, Krokom, Bräcke och Berg	70	3 500 000.00
Malå	2	100 000.00
Storuman	4	200 000.00
Dorotea	3	150 000.00
Vännäs	3	150 000.00
Vilhelmina och Åsele	7	350 000.00
Umeå, Nordmaling, Robertsfors och Vindeln	78	3 900 000.00
Lycksele	7	350 000.00
Skellefteå och Norsjö	59	2 950 000.00
Arvidsjaur	4	200 000.00
Kalix	15	750 000.00
Övertorneå och Haparanda	7	350 000.00
Pajala	6	300 000.00
Gällivare	14	700 000.00
Luleå	58	2 900 000.00
Piteå	33	1 650 000.00
Boden	18	900 000.00
Kiruna	16	800 000.00

Totalt utbetalades 270,7 miljoner kronor till kommunerna under verksamhetsåret 2009 vilket motsvarade 5 414 studieplatser heltid.

I slutet av 2009 genomfördes en redovisning över genomförda poäng i förhållande till mottaget statsbidrag. Ett antal kommuner, som inte hade genomfört tilldelade poäng, återbetalade därmed statsbidrag enligt följande:

Järfälla kommun	61 110 kr
Tingsryds kommun	91 034 kr
Hagfors och Munkfors kommun	14 078 kr
Karlskoga kommun	194 318 kr
Gävle, Hofors, Sandviken, Ockelbo och Älvkarleby kommuner	689 451 kr
Umeå, Nordmaling, Robertsfors och Vindeln kommuner	685 000 kr
Skellefteå och Norsjö kommuner	100 701 kr

Totalt återbetalades 1 835 692 kr vilket motsvarar ca 37 platser.